

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Пловдив, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Димитър. Ив. Махмудиев
като разглежда докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600366 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 21 НПК.

С присъда 260001/16.05.2022 г. Старозагорският окръжен съд е признал подс. К. П. К., със снета по делото самоличност, за ВИНОВЕН в това, че на 29.11.2015 г., на път * *-*, в зона на кръстовището при км 291 с път * гр. *, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил *, модел „*“, с рег. № *, е нарушил правилата за движение – чл. 20 ал. 2 изр. 2 ЗДвП, като по непредпазливост е причинил смъртта на А. Ж. А., поради което и на основание чл. 343 ал. 1 б. В, вр. чл. 342 ал. 1 и чл. 54 НК, го е ОСЪДИЛ на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА

На основание чл. 66 НК е ОТЛОЖИЛ изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 343г, вр. чл. 37 ал. 1 т. 7 НК подс. К. П. К. е лишен от правото да управлява МПС за срок от ДВЕ ГОДИНИ.

Съдът се е произнесъл и по приложените веществените доказателства и направените разноси по делото.

Недоволен от присъдата е останал подсъдимият, който чрез своя

защитник я е обжалвал, с искане да бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение. Като алтернативна позиция се поддържа становище за отмяна на присъдата и връщане делото за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Частният обвинител, чрез своя повереник, в писмено становище, счита, че присъдата следва бъде потвърдена.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА

За да постанови атакуваната присъда, Старозагорският окръжен съд е приел за безспорно установено от фактическа страна, че подс. К. К. е правоспособен водач на МПС категории „М“, „В“ и „А“ /л. 133, т. 1 ДП/. Заедно със св. М. Г., с която били във фактическо съжителство, работели като * в гр. *. Тъй като и двамата били от гр. *, често пътували между двата града.

Подсъдимият притежавал лек автомобил марка „*“, модел „*“, с рег. № *, който бил минал ГТП на 12.01.2015 г. На 29.11.2015 г., около 21.00 ч., той управлявал автомобила по първокласен път I-6 от гр. * към гр. . С него пътували св. М. Г. на предната дясна седалка и св. Х. К. – брат на подсъдимия, на задната.

Първокласен път * на км * се пресичал на едно ниво с второкласен път * за гр. * и формирали Т-образно кръстовище. Това кръстовище, при движение от изток на запад, било от км 291+950 до км 291+760 по път I-6. Там път I-6 и път II-56 се събирали, съответно, разделяли на едно ниво. Второкласен път II-56 бил ориентиран за движение в посока север-юг, като започвал от описаното Т-образно кръстовище.

Преди кръстовището, в посоката на движение на лекия автомобил, управляван от подсъдимия, на път I-6 имало следните пътни знаци:

- на 300 м преди ориентира – пътен знак А40 „Участък с концентрация на пътнотранспортни произшествия“ и пътен знак В24 „Забранено е изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош“;

- на 270 м преди ориентира – пътен знак В24 „Забранено е

изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош” и пътен знак В26 „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената – 50 км/ч”.

От северната страна на първокласен път I-6, на посочения пътен участък, имало две бензиностанции – в посока от изток на запад това били „*” и “*”. Те били съвсем близко една до друга – делял ги път, водещ до ж.п. спирка *.

Първокласен път I-6, ориентиран в посока изток – запад, имал едно платно за движение с две пътни ленти – по една за всяка от посоките. В западната част на Т-образното кръстовище, където път I-6 се разделял за път II-56 и южно от бензиностанция „*”, двете пътни ленти на платното били разделени с коси успоредни линии тип „М15“, широки 2,45 метра. Тези линии в посока запад се стеснявали. Пътният участък бил хоризонтален, равен, прав и неосветен, а пътната настилка била асфалтова и суха.

Подсъдимият управлявал автомобила си в кръстовището с включени къси светлини, със скорост около 57 км/ч, при максимално допустима скорост за движение за пътния участък 50 км/ч.

В зоната на кръстовището действал пътен знак В26 „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената – 50 км/ч”. Действието на този пътен знак било до пътен знак В34 „Край на забраните, въведени с пътни знаци”, който се намирал на км 291+500 (на запад от кръстовището). Около 21 ч. видимостта, в условията на нощно виждане, била ограничена от светлинното петно на фаровете на лекия автомобил.

Малко по-рано същата вечер пострадалият А.С. А. управлявал собствения си лек автомобил марка „*”, модел „*”, с рег. № * в района на кръстовището. При движението си автомобилът се ударил в пътен знак в южната част на централния /от трите/ пътен остров в кръстовището. След претърпяното леко ПТП, А. А. излязъл и предприел пресичане на платното за движение от юг на север в посока бензиностанция „*” като пешеходец. Бил облечен с тъмни дрехи, по които нямало светлоотразителни елементи. Концентрацията на алкохол в кръвта му била 1,71 промила. Движил се с бърз ход със скорост 4,5 км/ч, навлизайки в южната лента на платното за движение.

В същото време лекият автомобил, управляван от подс. К. К. със скорост 57,1 км/ч, бил на 49,5 м от А. А., който вече попадал в светлинния

сноп на включените къси светлини на лекия автомобил. В този момент подсъдимият имал техническа възможност да забележи пострадалия вляво от автомобила си, при движението на пешеходеца в южната лента на платното за движение. Въпреки че нямало прегради между пешеходеца и лекия автомобил, подсъдимият не видял пострадалия и автомобилът продължил движението си напред със същата скорост.

Пострадалият също продължил движението си – от юг на север, и навлязъл в разделителния остров между двете ленти на платното за движение. Преманал по маркираната част на острова и навлязъл в северната лента за движение, от ляво надясно пред лекия автомобил, управляван от подсъдимия. Настъпил удар между автомобила и А. А..

Според първоинстанционния съд, към момента на първоначалния контакт пострадалият се намирал с дясната си странична част към лявата челна ъглова част на автомобила, управляван от подсъдимия, и с опорен десен крак пред зоната на левия фар. Ударът бил под масовия център на тялото му, вследствие на което то ротирало. Придвижило се по предния капак. Последвал контакт на главата му с крайната лява част на панорамното стъкло. Ударът настъпил в долната лява част на стъклото, като при този контакт пострадалият получил разкъсноконтузни рани по лицето и гребенния израстък на горната челюст. Към този момент лявата колонка на челното стъкло контактувала с дясната част на гръдния кош на пострадалия, като така били счупени и ребрата му двустранно - вдясно от I до VIII ребро по лопатковата линия и в залавните места за гръбначния стълб, а от IX до XI - само по залавните места за гръбначния стълб. След този контакт и вследствие разликите в скоростите, тялото на пострадалия изпаднало през лявата странична част на автомобила, като при изпадането си контактувало с лявото странично огледало, стъклото на предната лява врата и рамката в задната част на тази врата. При този контакт страничното ляво огледало се свило към купето на автомобила и ударило с долния си и среден край предната лява врата на автомобила, а с горния – стъклото на същата врата, което се счупило. След отделянето си от автомобила тялото на А. А. извършило полет с последващо плъзгане и търкаляне по терена.

Веднага след удара подсъдимият спрял автомобила върху пътното платно – на изхода на бензиностанция „*” в посока*. Той и свидетелите М. Г.

и Х. К. излезли от колата и видели, че вляво от автомобила, в южната лента за движение, лежи ударен пешеходец – пострадалият А..

Свидетелят Х. К. останал до автомобила. Подсъдимият К. и св. М. Г. отишли до пострадалия, за да му помогнат, ако могат, тъй като и двамата били с медицинско образование.

Подсъдимият се обадил на тел. 112 от телефона на св. М. Г.. С нейна помощ внимателно преместил тялото на пострадалия извън пътното платно за движение.

Минути по-късно на мястото на произшествието пристигнал полицейски екип от Полицейски участък –* - св. Р. К. и св. Г. М. и екип от ФСМП – гр. *. В 21.15 ч. дежурният лекар констатирал настъпилата смърт на пострадалия /л. 10, т. 1 ДП/.

Подсъдимият К. К. бил тестван с „Алкотест 7410 Плюс Дрегер“ с фабр. № ARSM-0189 в 21.41 ч., като техническото средство не отчело наличие на алкохол в издишания от водача въздух /л. 10, т. 1 ДП/.

В 21.50 ч. му е връчен талон за медицинско изследване № 0434137, с който той се явил във ФСМП – * за изследване в 22.55 ч. /л. 94 и л. 93, т. 1 ДП/. Съставен е протокол за оглед на местопроизшествие от 29.11.2015 г. и фотоалбум към него /л. 16, т. 1 ДП/. Впоследствие бил направен оглед на лек автомобил марка „*“, модел „*“, с рег. № *, видно от протокол за оглед на веществени доказателства от 04.05.2016 г. и фотоалбум към него /л. 24, т. 1 ДП/.

Видно от заключението на съдебномедицинска експертиза на труп № 302/2015 г. от 30.11.2015 г. /л. 81, т. 1 ДП/, при огледа и аутопсията върху трупа на А. А. е установено следното:

Черепномозъчна травма – разкъсноконтузни рани на лицето, счупване на гребенния израстък на горната челюст, кръвоизлив в меките мозъчни обвивки; разкъсване на връзките между първи шиен прешлен и тилната кост на черепа; гръдна травма /охлузвания на гръдния кош, счупване на ребра двустранно, разкъсване на десния бял дроб и контузии на двата бели дроба, набиране на кръв и въздух в дясната плеврална кухина/; малокръвие на трупа и вътрешните органи; повърхностни пропуквания на черния дроб; отворено счупване на дясната подбедрица; счупване на дясната мишница; счупвания на

бодлестите израстъци на III-IV-V гръдни прешлени; счупване на десния страничен израстък на V поясен прешлен; охлузвания и кръвонасядания на крайниците. Причина за смъртта на А. А. са тежки и множествени травматични увреждания, несъвместими с живота.

Описаните по-горе травматични увреждания са от действието на твърди тъпи предмети и отговарят да са получени по време и начин, отразени в предварителните сведения. Всички увреждания са прижизнени.

Според протокола за химическа експертиза № 652/30.11.2015 г. /л. 89, т. 1 ДП/, в изследваната проба кръв, взета от А. А., е установено съдържание на етилов алкохол 1,71 промила.

Видно от протокола за химическа експертиза № 650/30.11.2015 г. /л.92, т. 1 ДП/, не е установено съдържание на етилов алкохол в кръвта на К. К..

По време на досъдебното производство е назначена комплексна автотехническа и медицинска експертиза /л. 96 т. 1 ДП/, изготвена от инж. И. Ч., инж. В. В. и д-р Т. Т.. Преценено е, че експертният състав по тази експертиза е допуснал грешки и непълноти, посочени в определение № 53/24.01.2017 г., постановено по ч.н.д. № 593/2016 г. по описа на Окръжен съд – Стара Загора /л. 204 т. 2 ДП/. Това определение е потвърдено с определение № 143/10.03.2017 г., постановено по в.ч.н.д. № 72/2017 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив /л. 196 т. 2 ДП/.

Назначена е тройна комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза от 08.08.2017 г. и една допълнителна комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза от 15.10.2017 г. – и двете с вещи лица инж. С. М., инж. Т. П. и д-р Т. Т. /л. 213 и л. 278 т. 2 ДП/.

В заключенията са дадени различни варианти на скоростта на участниците в пътнотранспортното произшествие, както и анализ на възможните пътни ситуации, с оглед на различните скорости.

Предвид вариативността на експертните становища, първоинстанционният съд е назначил повторна комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза с вещи лица проф. д.т.н. инж. К., маг. инж. И. и д-р Б..

Според това заключение, към момента на първоначалния контакт пострадалият се е намирал с дясна странична част към лявата челна ъглова

част на автомобила и с опорен десен крак пред зоната на левия фар. Пресичал е платното за движение отляво надясно спрямо посоката на движение на автомобила. Първоначалният контакт между пострадалия и лекия автомобил се е реализирал в лентата за движение на лекия автомобил, на около 30,8 м след МЛ – мерната линия /западно от МЛ/, на около 0,7 м вдясно от лявата граница на пътната лента /на 0,7 м вдясно от дясната – северната гранична линия на острова, респ. на около 3,7 м вляво /южно/ от десния /северния/ край на платното за движение/. С левите си колела автомобилът бил на около 0,50 м вдясно от лявата граница на пътната лента.

Произшествието е настъпило на хоризонтален, равен и прав участък от пътя в зоната на Т-образно кръстовище при движение през нощта, при намалена видимост на изкуствена светлина – автомобилни фарове. Платното за движение в мястото на произшествието има настилка от асфалт, която по време на произшествието е била суха.

Според експертите, механизмът на ПТП е следният:

На 29.11.2015 г. около 21.00 ч., в тъмната част на денонощието, лек автомобил „*” с рег. № *, управляван от водача К. П. К. по платното за движение на пътя от гр. * за гр.*/в посока от изток на запад/, при движение по прав хоризонтален участък, в зоната на кръстовището за гр. *, при управление на къси светлини и движение със скорост от около 57 км/ч /опасна зона за спиране около 48 м/, в участък с ограничение на скоростта – 50 км/ч удря пешеходеца А. А.. Преди удара пострадалият е пресичал платното за движение от ляво надясно спрямо посоката на движение на автомобила. Първоначалният контакт между пострадалия и лекия автомобил се е реализирал в лентата за движение на лекия автомобил, на около 30,8 м след МЛ /западно от МЛ/, на около 0,7 м вдясно от лявата граница на пътната лента /на 0,7 м вдясно от дясната – северната гранична линия на острова, респ. на около 3,7 м вляво /южно/ от десния /северния/ край на платното за движение/. С левите си колела автомобилът бил на около 0,50 м вдясно от лявата граница на пътната лента. Към момента на първоначалния контакт пострадалият се е намирал с дясна странична част към лявата челна ъглова част на автомобила и с опорен десен крак пред зоната на левия фар. Скоростта на лекия автомобил /минимално възможната/ към момента на удара и преди настъпване на ПТП е била около 57 км/ч. След удара тялото на

пострадалия е било отхвърлено напред и наляво спрямо посоката на движение на автомобила. Лекият автомобил спрял на платното за движение, откъдето впоследствие е преместен вдясно извън него.

Скоростта на лекия автомобил /минимално възможната/ към момента на удара и преди настъпване на ПТП е около 57 км/ч. Кинематичният анализ за определяне предотвратимостта на ПТП за водача е изготвен на база всички възможни варианти на придвижване на пострадалия по платното за движение, до достигане на мястото на удара – движение с бавен, спокоен, бърз ход, спокойно бягане и бързо бягане. Скоростите на движение на пешеходеца са съобразени с приетото количество алкохол – 1,71 промила. Скоростта на движение на пострадалия е изчислена на база закона за изменение на количеството на движение – 4,5 км/ч. Така изчислената скорост на движение на пострадалия напълно кореспондира с механизма на ПТП.

Водачът на лекия автомобил има техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП при движение с така изчислената си скорост на движение – 57 км/ч и при движение с 50 км/ч, като предприеме аварийно спиране към момента на навлизането на пострадалия във видимата за него зона.

При движение с така изчислените скорости водачът на автомобила има техническата възможност да възприеме пострадалия на 49,5 м пред автомобила /опасната зона за спиране на МПС е 47,7 м/ с отчитане на нощните условия, тъмните дрехи на пострадалия и източника на изкуствена светлина само от фаровете на автомобила за съответния клас МПС, при включени технически изправни и правилно настроени къси светлини на фаровете. Към този момент пострадалият е бил на платното за движение в южната /на срещна за автомобила/ пътна лента и заемал около 1,94 м от нея.

Пешеходецът А. е имал техническа възможност да възприеме лекия автомобил откъм дясната си страна на повече от 300 метра. Той имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като не навлиза на платното за движение при наличие на движещо се по него МПС.

При движение на пострадалия с така изчислената скорост на движение 4,5 км/ч и своевременна реакция на водача на автомобила към момента на навлизането на пострадалия във видимата за него зона чрез предприемане на аварийно спиране, при движение на автомобила с така изчислената скорост на

движение 57 км/ч няма да настъпи ПТП. Лекият автомобил ще спре на около 1,8 м преди мястото на удара.

Техническите причини за настъпване на ПТП са:

- навлизане на пострадалия на платното за движение при наличие на движещо се по него МПС;

- липса на действия от страна на водача на автомобила за предприемане на аварийно спиране при навлизане на пострадалия във видимата за водача на автомобила зона при движение с включени къси светлини на фаровете.

Опасната зона за спиране на лекия автомобил „*” при движение с така изчислената му скорост на движение 57 км/ч е около 48 м – 47,7 метра. Опасната зона за спиране при движение на лекия автомобил със скорост 50 км/ч е около 40 м – 40,1 м.

В заключението е приложено моделиране на халогенните светлини на фаровете на автомобила за съответния клас МПС – “*”. Моделирането отчита конкретната форма на светлото петно и определя техническата възможност за възприемане на пострадалия от водача в определена зона на навлизане пред предната част на автомобила. То с достатъчно голям запас от точност гарантира изводите в настоящото заключение.

Предвид на реалната форма на видимата пред автомобила зона при осветеност 2 L u x /възприемането на пострадалия от водача, с отчитане тъмните му дрехи и наличната пътна обстановка; особено ясно изразената пътна маркировка е в зоната на осветеност от 1 до 2 L u x; в полза на водача и за гарантиране на изводите е направен анализ при 2 L u x осветеност/, е направено кинематично графично моделиране на движението на автомобила. Графично, геометрично мащабирано е изобразено платното за движение, десният и левият банкети, геометричните размери на автомобила, разположението му в напречно направление и реалната форма на светлото петно при осветеност от 2 L u x. Като изходни данни е зададена така изчислената скорост на движение на МПС – 57,1 км/ч, като тялото на пострадалия при началните условия е фиксирано на нивото на лявата /южна/ граница на платното за движение. Моделирането е извършено при различен ход на движение на пешеходеца и при движение на лекия автомобил с така изчислената му скорост на движение.

Технически съобразената скорост на движение на лекия автомобил с далечина на видима пред водача зона 37 м се изчислява на 13,1 м/сек. или 47,0 км/ч. Следователно, ако се приеме, че видимата пред водача на автомобила зона е била не по-голяма от 37 м, технически съобразената му скорост на движение с тази зона е около 47 км/ч и по-ниска от нея.

При движение на пострадалия с така изчислената скорост на движение 4,5 км/ч и своевременна реакция на водача на автомобила към момента на навлизането му във видимата за него зона чрез предприемане на аварийно спиране, при движение на автомобила с така изчислената скорост на движение около 57 км/ч, няма да настъпи ПТП. Лекият автомобил ще спре на около 1,8 м преди мястото на удара.

Видно от заключението на допълнителната комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза от 29.12.2021 г., назначена в хода на съдебното следствие /л. 662 НОХД/, експертите са отговорили на поставените им три допълнителни въпроса, като са изложили своя подробен анализ, изготвили са три фигури и са приложили една мащабна скица.

При движение на лекия автомобил със скорост 50 км/ч към момента на навлизане на пострадалия на платното за движение, при липса на реакция на водача на автомобила, ще настъпи удар между пострадалия и челната част на лекия автомобил в зоната около средната и дясна част на автомобила.

Изготвена е мащабна скица, която е приложена към заключението. На нея е отразено разположението на лекия автомобил и пострадалия към момента на навлизане на пострадалия на платното за движение, към момента на навлизане на пострадалия в светлинния сноп на фаровете на автомобила и към момента на удара. Изчисленията са направени при скорост на автомобила 50 км/ч.

Извършеното кинематичното моделиране при липса на реакция на водача на лекия автомобил показва, че:

- при скорости на движение на лекия автомобил, по-големи или равни на 66 км/ч, автомобилът ще премине по дължина изцяло през коридора на движение на пострадалия, преди пострадалият да е достигнал коридора на движение на лекия автомобил;

- при скорости на лекия автомобил, по-малки или равни на 43 км/ч,

пострадалият ще се намира извън коридора на движение на лекия автомобил към момента на достигане на автомобила коридора на движение на пострадалия.

С основание именно заключението на повторната автотехническа и съдебномедицинска експертиза и допълнението към нея е възприето от първоинстанционния съд, понеже то е изключително професионално изготвено. Изчерпателно са посочени научните методи, които са използвани, вещите лица са дали убедителен отговор на всички поставени въпроси и изводите им изцяло кореспондират с останалите гласни и писмени доказателства по делото.

Старозагорският окръжен съд е направил внимателен и задълбочен анализ на всички събрани гласни и писмени доказателства, съпоставил ги е със заключенията на компетентните вещи лица и достигнал до обосновани и законосъобразни изводи.

Механизмът на станалото произшествие е изяснен и от показанията на св. М. Г., която е пътувала в автомобила на предната дясна седалка. Свидетелката е пресъздала в показанията си това, което е възприела /л. 135 гърба НОХД/. В тях изрично е заявила, че ударът е станал неочакван за всички пътуващи, дори първоначално те останали с впечатление, че някой е хвърлил камък по техния автомобил. В приобщените ѝ показания по реда на чл. 281 ал. 4 НПК, дадени по време на досъдебното производство /л. 39 и л. 40 т. 1 ДП/, тя много подробно е описала пътната ситуация, особено осветеността на пътя отляво, вкл. и поведението ѝ заедно с подс. К. К., след настъпване на произшествието.

По време на съдебното следствие пред първоинстанционния съд е разпитан св. Х. К. /л. 137 НОХД/, който е пресъздал ситуацията преди, по време и след настъпването на произшествието по идентичен начин със св. М. Г.. Показанията, дадени по време на досъдебното производство /л. 337 т. 1 ДП/ на този свидетел, също са били приобщени по реда на чл. 281 ал. 4 НПК, в частта, в която той обяснява за разговор, дочут от него след това на близката бензиностанция, воден между трети лица, по отношение бързината на придвижване на пострадалия след причинената катастрофа с неговия автомобил. Показанията на св. Х. К., според които неустановени хора са коментирали, че пострадалият „хукнал през полето“, според твърденията на

защитата, с основание са били коментирани в точния им словоред, отразен в протокола за разпит от досъдебното производство. Тогава свидетелят споделил, че дочул, че непознатите лица говорили, как А. А., „като слязъл от колата си, се клатушкарал и е тръгнал през околните ниви“. С основание първоинстанционният съд е приел, че това не означава, че пострадалият буквално е тичал преди произшествието. Освен това, очевидци, които са се намирали на бензиностанцията в момента на удара, няма. Напълно обосновано Старозагорският окръжен съд е преценил, че впечатленията на св. Х. К. не са свързани с факти и обстоятелства, които той лично е възприел и в тази част думите са противоречиви, понеже пресъздават твърдения на трети лица. Освен това, темпото на движение на пострадалия преди удара е изяснено със заключението на комплексната автотехническа експертиза и допълнението към нея, назначена от съда. Показанията му в останалата част са свързани с факта на удара, който той възприел, и поведението на подс. К. К. и св. М. Г. след настъпването на произшествието.

Показанията на свидетелите М. Г. и Х. К. се потвърждават от думите на св. И. М., която тогава била на смяна като продавач-консултант в бензиностанция „*“. Тя лично възприела как лек автомобил бил спрял на изхода от бензиностанцията по посока * и „уплашено момиче“ вървяло покрай бензиностанцията и говорило по телефона. От репликите, които разменили, разбрала, че са блъснали човек.

Въз основа на показанията на свидетелите, протоколът за оглед на местопроизшествие и заключението на комплексната автотехническа и съдебномедицинска експертиза и допълнението към нея, назначена в хода на съдебното следствие, механизмът на настъпване на произшествието е изяснен.

Не може да се сподели възражението на защитата, което се поддържа пред въззивната инстанция, според което протоколът за оглед на местопроизшествие е опорочен по някакъв начин. Този въпрос е бил обсъден изключително детайлно от първоинстанционния съд, който е изложил достатъчно и убедителни съображения, които настоящата инстанция напълно споделя.

Безспорно е установено, че поемните лица по протокола - св. М. М. и

св. М. А. отговарят на изискванията по смисъла на чл. 137 ал. 2 НПК. Огледът е започнал нощно време на ел. осветление в 22:57 ч. и е приключил в 00:30 ч. Напълно обосновано е прието, че тези обстоятелства изцяло съответстват и на останалите събрани по делото гласни доказателства. Правилен е изводът, че в началото на протокола е отразена коректно самоличността на поемните лица и надлежно е вписано, че огледът се извършва в присъствието на технически помощник и вещо лице.

С основание първоинстанционният съд е посочил, че от показанията на св. М. М. се установява, че той, като шофьор на линейката, е присъствал на местопроизшествието.

Правилно първостепенният съд е съзрял съществени противоречия в показанията на св. М. А., който е разпитан три пъти при разглеждане на делото в съда, а на основание чл. 281 ал. 4 са приобщени показанията му, дадени по време на досъдебното производство /л. 45, т. 1 ДП/. Думите на този свидетел екзактно са съпоставени с показанията на св. Е. А.. С основание е прието, че двамата свидетели излезли отвън пред бензиностанцията и узнали, че е станала катастрофа.

Относно твърденията на св. М. А. как, едва ли, не полицаите нахлули в търговския обект и го накарали да подпише протокола за оглед и настоящата инстанция счита, че те са непоследователни и противоречиви. Твърденията му са безответно опровергани от показанията на св. Е. А.. Тя споделила, че в бензиностанцията влезли двама полица, попитали някой видял ли е нещо и си излезли. Изобщо не е споменала дори за разговор тогава, свързан с подписването на протокола за оглед на местопроизшествие.

Казаното от тази свидетелка намира потвърждение в другите доказателствени източници, а именно показанията на св. Р. К. и св. Г. М.. Двата първи са пристигнали на местопроизшествието и си тръгнали последни с патрулния автомобил. Вторият от тях не е изключил обстоятелството да са търсили с колегата си очевидци на случая, но не си спомня да е влизал в някоя от бензиностанциите. В идентична насока са и показанията на св. Д. Д.. Той също е посетил местопроизшествието, влизал е в бензиностанциите, за да гледа записите, но не помни някой да е разговарял с персонала на бензиностанцията.

Напълно правилно първоинстанционният съд не е кредитирал думите на

св. М. А., че полицаите са го принудили да подпише протокола за оглед. Това е така, понеже това твърдение се опровергава от показанията на св. Е. А., св. Р. К., св. Г. М. и св. Д. Д..

Видно от отразеното в протокола за оглед, той е започнал в 22:57 ч. и е приключил в 00:30 ч., когато протоколът е подписан и от поемните лица без забележки. В същото време, смяната на св. М. А. е трябвало да приключи в 22:00 ч. Поради това е и напълно обоснован изводът в атакуваната присъда, че свидетелят, участвал като поемно лице при извършването на огледа, е останал след работно време, именно поради участието си в това действие по разследване. Впрочем, в разпита си по досъдебното производство /л. 45 т. 1 ДП/, той доверил, че след произшествието излязъл пред бензиностанцията, за да види какво се е случило. Идването на полицейския автопатрул и оперативната група съвпада и с края на работното му време, което води до напълно логичния извод, че той е участвал именно като поемно лице при извършването на огледа. Тръгнал си е, след като огледът приключил и в протокола коректно е отразено както началото на извършване на това действие по разследване, така и неговият край.

Ето защо и Пловдивският апелативен съд намира за категорично изяснено по време на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, че този свидетел е участвал като поемно лице при на огледа на местопроизшествие. При извършване на това действие по разследване са спазени изискванията, регламентирани в разпоредбата на чл. 155 и чл. 156 НПК, а така също и на чл.137 НПК.

Наред с това, всички обстоятелства, които са били отразени в протокола за оглед на местопроизшествие, са потвърдени от св. М. М., другото поемно лице, участвало в това действие по разследване /л. 209 т. 1 НОХД/, който е заявил пред съда как разследващите са замервали и са си свършили работата си.

Поради това и Пловдивският апелативен съд намира, че поемните лица при извършване на огледа са изпълнили в пълен обем своите процесуални функции да гарантират законосъобразното извършване на това действие, подписали протокола без никакви забележки.

Към огледния протокол е изготвен и фотоалбум, който в максимална степен онагледява какво е установено по време на огледа. Всичко, което е

описано максимално подробно в оспорвания протокол, е надлежно заснето в приложения към него фотоалбум.

С основание в мотивите към атакуваната присъда е посочено, че освен този огледен протокол, вещите лица от възприетата комплексна медицинска и автотехническа експертиза и допълнението към нея са използвали и отразеното в протокола за оглед на веществени доказателства от 04.05.2016 г. /л. 24, т. 1 ДП/. Използвали са научно обосновани методи и изчисления за изграждане на своите изводи, които се обосновават на обективни данни, съпоставени с останалите гласни, писмени и веществени доказателства, събрани по делото.

Неоснователно е и възражението на защитата, че мястото на удара е извън Т-образното кръстовище. Този довод също много прецизно е бил подложен на обсъждане от Старозагорския окръжен съд.

В дефинитивната норма на § 6, т. 8 от ДР ЗДвП е дадено определение на „кръстовище“. Това е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят или се събират на едно ниво.

От приложените по делото транспортни схеми на пътния участък /л. 155 и сл., т. 1 ДП/, а така също и тези, приети в хода на съдебното следствие пред първата инстанция /л. 205 и л. 252 НОХД/, се установява, че пътната пътна маркировка с положените успоредни линии М15 били в началото на разширяването на пътното платно на първокласния път, в неговата южна лента. Там се разделяли потоците коли по път I – 6 и път II – 56 на едно ниво.

Точката на удара е установена също по категоричен начин. Според заключението на експертите, първоначалният контакт между пострадалия и лекия автомобили на около 30,8 м след мерната линия /МЛ/, западно от нея, на около 0,7 м вдясно от лявата граница на пътната лента и на около 3,7 м вляво /южно/ от десния /северен/ край на платното за движение. На това място хоризонталната маркировка М 15 на т.нар. „остров“ е с ширина 2.45 м, според протокола за оглед на местопроизшествие.

Следователно, точката на удара е в зоната на Т-образното кръстовище. Впрочем, въпросът, дали произшествието е настъпило в района на кръстовище, би имал по-съществено значение, ако се приеме, че причина за

настъпване на произшествието е допуснато нарушение по чл. 21 ал. 2 ЗДвП, т.е. управление на автомобила с превишена скорост, предвид обстоятелството че в района е било забранено движението със скорост, по-голяма от 50 км/ч. В хода обаче на съдебното следствие обвинението е било изменено по реда на чл. 287 НПК, а именно подсъдимият да е нарушил чл. 20 ал. 2 изр. 2 ЗДвП, понеже не е изпълнил задължението си да намали скоростта на движение и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Този въпрос ще бъде коментиран по-нататък. Категорично обаче е установено, че контактът между автомобила, управляван от подс. К. К., и пострадалия е станал в района на кръстовището в точката, описана подробно по-горе.

Не може да бъде възприета тезата на защитата, според която поради бързото придвижване на А. А., в момента, в който той обективно е могъл да бъде забелязан, е попадал в опасната зона на движение на автомобила, управляван от подсъдимия, поради което е налице случайно деяние по смисъла на чл. 15 НК.

Скоростта на движение на лекия автомобил към момента на удара е изчислена според закона за движение на масовия център на тялото на пострадалия, вследствие удара с автомобила, с оглед полета и едновременното му приплъзгане и търкаляне по настилката. Вещите лица са стигнали до извод, че скоростта на лекия автомобил в този момент е била 57 км/ч. Тя е била една и съща както преди, така и по време на удара. Поради това и напълно правилно съдът е възприел, че това е минимално възможната скорост, с която се е движил управляваният от подсъдимия автомобил.

По делото също по несъмнен начин е установено, че пътният участък бил хоризонтален, равен, прав и неосветен, а пътната настилка - асфалтова и суха. Движението се извършвало в условията на нощна видимост. Тя била ограничена от светлинното петно на фаровете на лекия автомобил.

Изчислявайки скоростта на движение на пешеходеца, експертите са се съобразили с възрастта на А. А. /69 г./, полът му, физическото състояние и концентрацията на алкохол в кръвта му 1.71 ‰. Скоростта му на движение е изчислена на базата на закона за изменение на количеството движение. Съобразявайки се с всички тези обстоятелства и прилагайки съответните

научни методи, те са стигнали до извода, че скоростта му в момента на удара възлиза на 4,5 км/ч, която скорост напълно съответства на механизма на настъпилото ПТП.

Въз основа на това експертите са приели, че движението на пострадалия е ставало с равномерна скорост, като тя била константна величина както преди, така и след удара. Пострадалият се е движил по права линия, перпендикулярно на платното за движение. Това е най-краткият път, понеже във всеки друг случай той би пребивавал по-дълго в зоната на осветеност на фаровете на автомобила.

Вещите лица изрично са посочили, че от техническа и медицинска гледна точка, изчислената скорост на движение на пострадалия от 4,5 км/ч напълно съответства на механизма на ПТП и всички други данни по делото. При наличие на по-голяма относителна скорост на А. А. спрямо посоката на движение на автомобила, съответстваща на спокойно или бързо бягане, тялото на пострадалия след удара би било отхвърлено напред и надясно спрямо посоката на движение на автомобила. Данни за такова отхвърляне обаче по делото няма. Въз основа на тези констатации, напълно обосновано първостепенният съд е приел, че пострадалият се е движил равномерно със скорост 4,5 км/ч.

И пред настоящата инстанция се поддържа становище, че пострадалият се е появил внезапно пред автомобила на подсъдимия. Този въпрос също внимателно и задълбочено е бил обсъден от Старозагорския окръжен съд и правилно тази защитна теза не била споделена.

Няма спор, че подсъдимият е управлявал лекия автомобил на къси светлини. Това е установено и от анализа на техническото състояние на електрическите крушки на фаровете. Нажежаемата жичка на късите светлини е прекъсната, а тази на дългите със запазена цялост. Поради сътресението в момента на удара, левият фар е получил деформации и най-вероятно нагрятата в този момент жичка на късите светлини се е прекъснала. Въз основа на това е направен несъмнен извод, че автомобилът се движил на къси светлини в момента на удара.

След направени изчисления е установено, че конкретната видимост за водача на лекия автомобил към пострадалия, намиращ се вляво от него, е 50 м и ширината на светлото петно пред автомобила е 5 м. При движение с 57

км/ч, опасната зона за спиране е била около 47,7 – 48 метра. Времето за реакция от страна на водача е 1,6 сек. Подсъдимият е имал техническа възможност да възприеме пострадалия, когато той се е намирал на 49,5 м пред автомобила.

Най-важният извод, направен от вещите лица, е, че при движение на А. А. със скорост от 4,5 км/ч и своевременна реакция водача при навлизането на пострадалия в неговата видима зона, чрез предприемане на 49,5 м пред автомобила, чрез предприемане на аварийно спиране, при движение на автомобила със скорост от 57,1 км/ч, няма да настъпи ПТП. В този случай автомобилът ще спре на 1,8 м преди мястото на удара.

Ето защо и това възражение на защитата не може да бъде споделено.

При така установената безспорна фактическа обстановка закосъобразно е преценено, че подс. К. П. К. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 343 ал. 1 б. В, вр. чл. 342 ал. 1 НК, понеже на 29.11.2015 г., на път I-6 *-*, в зона на кръстовището при км 291 с път II-56 гр. *, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „*“, модел „*“, с рег. № *, е нарушил правилата за движение – чл. 20 ал. 2 изр. 2 ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на А. Ж. А..

От субективна страна престъплението е извършено по непредпазливост. Подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Не може да бъде споделено възражението на защитата, че в хода на съденото следствие пред първоинстанционния съд е допуснато съществено процесуално нарушение, поради това че в съдебното заседание, проведено на 16.05.2022 г., по реда на чл. 287 НПК е било изменено обвинението спрямо подсъдимия, като е прието ново обвинение, а именно да е допуснато нарушение по чл. 20 ал. 2 изр. 2 ЗДвП, а именно като водач на пътно превозно средство, при управлението му той да не е изпълнил задължението си да намали скоростта на движение и в случай на необходимост да спре, когато е възникнала опасност за движението, като по непредпазливост е причинил смъртта на А. А..

Пловдивският апелативен съд счита, че в конкретния случай приемането на новото обвинение е станало при стриктно спазване правилата, регламентирани в чл. 287 ал. 1 НПК.

По време на съдебното следствие първостепенният съд е положил изключително големи усилия за установяване фактическата обстановка по делото и след изслушване на повторната автотехническа и медицинска експертиза и допълнението към нея. Обвинението е било изменено по инициатива на прокуратурата в посочения по-горе смисъл. Обстоятелството, че частният обвинител не е присъствал по време на съдебното заседание, не може да се приеме, че е процесуално нарушение и това е така, защото в

съдебния протокол е отбелязано, че след като е установено, че те не се явяват в съдебната зала, именно съдебният състав се е свързал с повереника, който е заявил, че той и доверителят му са редовно уведомени, но няма да се явяват. Депозирали са съответно писмени бележки от 08.03.2022 г.

Следователно, не може да се приеме, че по някакъв начин са нарушени правата на частния обвинител. Отделно от това, защитата се позовава на нарушени права на друга страна, като самата тя не навежда тези възражения, включително и в съдебното заседание пред въззивната инстанция.

Неоснователно е и възражението на защитата, според което е недопустимо да се изменя обвинението по този начин. В конкретния случай първоинстанционният съд в максимална степен е охранил правата на страните, включително и на подсъдимия.

Съгласно ТР № 2/22.12.2016 г., т. 7 на ВКС, съдът е компетентен да даде правилната квалификация на нарушението, запълващо бланкетната норма, регламентирана в чл. 343 НК, когато в обстоятелствената част на обвинителния акт са описани фактическите обстоятелства по извършването му. В обвинителния акт, който е внесен в Старозагорския окръжен съд, първоначално е била описана по-различна фактическа обстановка, която е свързана с твърдение на обвинението, че подсъдимият се е движил с превишена скорост и е нарушил правилото на чл. 21 ал. 2 ЗДП, т.е. е управлявал превозното средство с превишена скорост.

Екзактно Старозагорският окръжен съд е преценил, че следва да се приеме измененото обвинение и се е произнесъл именно по него. Дал е възможност на страните да вземат становище дали желаят делото да бъде отложено, за да се подготвят. И подсъдимият, и защитникът са се отказали от тази възможност. Дадена е възможност на подсъдимия К. К. да даде обяснения отново по новоповдигнатото обвинение, като той е заявил, че вече е дал такива и няма какво да добави.

Ето защо Пловдивският апелативен съд счита, че в случая не е допуснато твърдяното от защитата процесуално нарушение.

Макар и да не се навеждат доводи в тази насока, Пловдивският апелативен съд, с оглед възможността, регламентирана в чл. 314 НПК, счита, че наложеното наказание на подсъдимия К. К. е несъразмерно тежко и в случая са налице предпоставките, регламентирани в чл. 55 ал. 1 т. 1 НПК.

За да му наложи наказание в размер на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, Старозагорският окръжен съд е преценил чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, трудовата ангажираност, младата възраст на подсъдимия и съпричиняването от страна на пострадалия.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства са преценени наличието на други нарушения на ЗДП.

Пловдивският апелативен съд счита, че в случая е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство.

Деянието е извършено през месец ноември 2015 г., т.е. към настоящия момент са изминали повече от 7 години от тогава. Само този факт е достатъчен за приложението на чл. 55 ал. 1 т. 1 НПК. Наред с това, не може да се игнорира обстоятелството, че самият пострадаел не само има голяма

степен на съпричиняване в случая, но е допуснал преди това пътнотранспортно произшествие и при него е установено наличие на алкохол в кръвта 1,7 промила. Веднага след произшествието, подсъдимият и неговата спътница са се притекли на помощ и са преместили тялото, установявайки, че пострадалият няма пулс. Смъртта му е констатирана и от дошлия незабавно на местопроизшествието медицински екип, поради което е неприложима нормата на чл. 343а НК в случая, а и такъв довод не се и прави. Наред с това, подсъдимият многократно е изразявал искреното си съжаление за случилото се, поради което Пловдивският апелативен съд счита, че най-справедливо е в случая наложеното наказание от ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода да бъде намалено на ЕДНА година лишаване от свобода, с приложение на чл. 55 ал. 1 т. 1 НПК.

Наложеното наказание по реда на чл. 343г НК също е коректно, по посочените по-горе съображения, да бъде намалено от ДВЕ ГОДИНИ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА СЕ УПРАВЛЯВА МПС.

По този начин, с налагане на тези размери както на основното, така и на кумулативно предвиденото наказание, Пловдивският апелативен съд счита, че в максимална степен ще се изпълнят целите на наказанието, регламентирани в чл. 36 НК, свързани както със специалната, така и с генералната превенция.

Направените по делото разноси са правилно изчислени. Пред настоящата инстанция повереникът е представил договор за правна защита и съдействие, като претендира разноси в размер на 1600 лева по реда на чл. 38 ал. 2 ЗА, които следва да му бъдат присъдени.

С оглед на изложеното и на основание чл. 337 ал. 1 т. 1 НПК, Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260001 от 16.05.2022 г., постановена по НОХД № 496/2018 г., по описа на Старозагорския окръжен съд, както следва:

- **НАМАЛЯВА**, с приложение на чл. 55 ал. 1 т. 1 НК, наложеното наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** на подс. К. П. К., със снета по делото самоличност, **от ДВЕ ГОДИНИ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за извършеното престъпление по чл. 343 ал. 1 б. В, вр. чл. 342 ал. 1 НК;
- **НАМАЛЯВА** и наложеното наказание по чл. 343 Г, вр. чл. 37 ал. 1 т. 7 НК **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО** да управлява МПС **от ДВЕ ГОДИНИ за срок от ЕДНА ГОДИНА.**

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата **ЧАСТ.**

ОСЪЖДА подс. К. П. К., със снета по делото самоличност, на основание

чл.38 ал.2 ЗА да **ЗАПЛАТИ** на адв. С. К. К., като повереник на частния обвинител Г. А. А. сумата 1600 лв. разноски за оказаната правна защита и съдействие по делото пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО не е окончателно и подлежи на обжалване или протест в 15-дневен срок от съобщението пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____